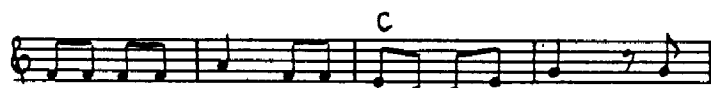

EN WISA WILL JAG SJUNGA SOM HANDLAR OM MIN LILLE WÄN

(Smålandswisa)

En wi-sa vill jag sjun-ga som handlar om min lit-le wän. Han

är från mig bort-fa-ren, men kommer wäl i-gen. Jo

bort', jo bort', ja borta lit-le wän-nen är, han

är så söd om kin-der-na, han är min lit-le wän. Jo wän.

Och far min, han är wreder,
För jag will gifta mig i år,
Men väntar jag till våren
En annan wän jag får.
Jag wänt', jag wänt', jag wänta kan ännu ett år,
Ty jag är bara sjutton år,
Det fyller jag i vår.

Och mor min hon är ledsen,
När jag till wännen går,
Men hon här gjort detsamma
I sina unga år.
Och lika glad, så gångar jag te wännen min,
När aftonsolen sänker sig
I wäster och går ner.

Hur ljuft det är att trycka
Sin lille rare wän i famn,
Som är från mig bortfaren
Allt till ett främman' land.
Ja fåg', ja fåg', ja fåglarna i skogarna
De sjunga om trolowelse
En härlig fröjdesång.

Och lyster er att weta
Hwem denna wisan diktat har,
Så är det en sjöfarare,
Som ifrån Småland war,
I Små', i Små', i Småland där mamsellerna
Spatsera bort om kwallarna,
Begifwa sig på bal.